

РЕШЕНИЕ

№ 3007

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **461** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма] срещу потвърждение на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С190022-023-0003521/28.11.2019 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С.. Претендира се незаконосъобразност на обжалвания административен акт по основания, изложени в жалбата. Претендират се разноси.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0003521/28.11.2019 г. на публичен изпълнител в ТД на НАП С. е наложен запор върху налични и постъпващи суми в размер на 45 139,97 лв. по всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, както и новооткриващи се в такива в ТБ [фирма]. Предварителните обезпечителни мерки са били наложени в хода на ревизионно производство, образувано със заповед за възлагане на ревизия №

P-22221118007599-020-002/02.05.2019 г. Издадено е запорно съобщение изх. № С190022-003-0108987/28.11.2019 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми в размер на 45 139, 97 лв. по всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, както и новооткриващи се в такива в ТБ [фирма]. От събраните доказателства се установява, че е било направено искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки от главен инспектор по приходите в ТД на НАП С..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е непроизнасянето на решаващ орган по подадена жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, което по силата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК подлежи на съдебен контрол за законосъобразност и представлява потвърждаване на постановлението а налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Оплакванията за незаконосъобразност на потвърждението не се определят като правилни от настоящата инстанция.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е потвърждението по чл. 197, ал. от ДОПК на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С-190022-023-0003521/28.11.2019 г. на директора на ТД на НАП С.. Видно от мотивите на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, същото е издадено по мотивирано искане на орган по приходите в ТД на НАП С. в качеството му на ръководител екип, извършващ ревизия на търговското дружество, възложена със заповед за възлагане на ревизия и на основание мотивирано искане за предварително обезпечаване на задълженията. Предполагаемият размер на посочените задължения на дружеството е в размер на 45 139, 97 лв. Видно също така от мотивите на постановлението при налагането на предварителните обезпечителни мерки е взето предвид обстоятелството, че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения в предполагаем размер от 45 139, 97 лв. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено в хода на започнало ревизионно производство по отношение на търговското дружество. Съгласно чл. 110, ал. 2 от ДОПК ревизията е съвкупност от действия на органите по приходите, насочени към установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Анализът на посочения текст дава възможността за налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, което следва да стане след мотивирано искане от орган по приходите до публичен изпълнител, което следва да бъде направено в хода на ревизията. Също така анализът на посочения текст предполага невъзможност от страна на орган по приходите да прави искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки при наличието на

спряно ревизионно производство, каквото в процесния случай не е налице. Изводът е с оглед на обстоятелството на използване на думите в „хода на ревизията”. В процесния случай мотивираното искане на органа по приходите е направено в хода на ревизията, следователно е налице направено мотивирано искане в хода на ревизионното производство. Смыслът на нормата по чл. 114, ал. 1 от ДОПК е да определи от кога започва да тече срока за извършване на ревизията и именно този срок, който е тримесечен започва да тече от датата на връчване на заповедта за възлагане на ревизия на ревизираното лице. Смыслът на посочената норма е да се ограничат действията на органите по приходите в определени случаи, в които ревизионното производство продължава неоправдано дълго време, което създава затруднения на ревизираното лице. Срокът по чл. 114, ал. 1 от ДОПК, който е тримесечен и който започва да тече от връчването на заповедта за възлагане на ревизия на ревизираното лице не е срок, от който се образува ревизионното производство, т.е. образуването на ревизионното производство не се обуславя и не се предпоставя от връчването на заповедта за възлагане на ревизия на ревизираното лице. Съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизия, а не с връчването на заповедта на ревизираното лице. Спазена и нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Съгласно посочения текст предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Изрично в обжалваното решение са изложени мотиви относно обстоятелствата по чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Наложеният обезпечителни мерки по никакъв начин не спират извършваната от лицето дейност. Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. Съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. В процесния случай е налице мотивирано искане от органа по приходите, че без налагането на предварително обезпечение ще се затрудни събирането на публичното задължение. Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1](#) и [чл. 195, ал. 5](#). Следователно, по отношение приложимостта на материалния закон, посочената разпоредба е приложима относно частта ѝ на неспазване на изискванията за налагане на предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Посоченият текст посочва като изискване за налагане на предварителните обезпечителни мерки единствено това за наличието на мотивирано искане от органа по приходите, което в процесния случай е налице. Съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121](#) - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Следователно, директорът на ТД на НАП С. е компетентният орган за издаването на обжалваното решение. Не подлежи на изследване в настоящото

производство обстоятелството дали предполагаемото вземане е изискуемо. В тази връзка следва да се съобрази обстоятелството, че са наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, която разпоредба, регламентира случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки на неустановено по размер или пък установено по размер, но неизискуемо публично задължение. Характерът на обезпечителната мярка в този случай е привременен и нейната цел е да гарантира събирането на публичните задължения. Характерът на мярката е описан в чл. 121, ал. 1 от ДОПК, като съгласно посочения текст в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки само се налагат по реда на чл. 195 от ДОПК с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК, но по отношение на същите и предпоставка за налагането на същите не е наличието на установени и изискуеми публични вземания, каквото изискване съществува по отношение на обезпечителните мерки по чл. 195 от ДОПК. Предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията, като най-късно същите могат да се наложат при издаването на ревизионния акт. Действително, обезпечителната мярка представлява едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане. Действително също така следва да е налице съответствие между същата и справедливия интерес (на длъжника) да се задоволи обезпечителната нужда на публичния взискател без ненужно обременяване на длъжника. Това произтича пряко от основните принципи в административното производство, част от което и събирането на публичните вземания. Касае се за принципа на съразмерност, предвиден в разпоредбата на чл. 6 от АПК (приложим по препращане на § 2 от Допълнителната разпоредба на ДОПК в настоящото производство). Съдържанието на посочения принцип се свежда до упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. И накрая, в ал. 5 на чл. 6 от АПК е посочено, че административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. П. форма на този принцип е и правилото, залегнало изрично в нормата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, че обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. При издаването на обжалвания административен акт административният орган не е нарушил тези принципи. В тази връзка като неоснователно се определя оплакването, съдържащо се в жалбата, че наложената обезпечителна мярка надвишава посочения размер на предполагаемото публично задължение. В постановлението за налагане предварителни обезпечителни мерки изрично са посочени причините за налагането на същите. От страна на търговското дружество не са представени

доказателства, че по сметките на същото в ТБ [фирма] са налице суми, такива не са били известни и на органите по приходите, за да може да се направи евентуален извод за нарушение на принципа на чл. 195, ал. 7 от ДОПК. При липсата на установени обстоятелства за наличие на недвижими имоти и моторни превозни средства публичният изпълнител е наложил заповед върху вземанията по банковите сметки на дружеството в размер на 45 139, 97 лв. При условие, че от страна на дружеството не са представени доказателства за действителното наличие на парични суми по банковата сметка на търговското дружество, то и тази съдебна инстанция не би могла да направи обоснован извод, че е налице нарушение на принципа на чл. 195, ал. 7 от ДОПК. Налагането на самия заповед представлява поредица от процесуални действия, които следват издаването на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, регламентирани са в чл. 201 – 208 от ДОПК и евентуалното наличие на незаконосъобразност при спазването на тази процедура не се отразява на законосъобразността на постановлението за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Тази процедура и нейното спазване не е предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред тази съдебна инстанция, още повече, че нормата на чл. 208 от ДОПК съдържа разпоредби конкретно за отмяната на наложеното обезпечение. При издаването на акта са спазени чл. 195, ал. 1 от ДОПК, мотивирана е нуждата от извършване на обезпечение съгласно правилото на чл. 195, ал. 2 от ДОПК). Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. От съдържанието на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се установява, че административният орган изчерпателно е обосновал и размера на предполагаемите публични задължения. В тази връзка следва да се съобрази обстоятелството, че са наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, която разпоредба, регламентира случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки на неустановено по размер или пък установено по размер, но неизискуемо публично задължение. Характерът на обезпечителната мярка в този случай е привременен и нейната цел е да гарантира събирането на публичните задължения. Характерът на мярката е описан в чл. 121, ал. 1 от ДОПК, като съгласно посочения текст в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде

невъзможно или значително ще се затрудни. Това е смисълът на налагането на предварителните обезпечителни мерки, като законосъобразността на тяхното налагане се преценява към момента на издаване на постановлението за налагане на предварителните обезпечителни мерки. На законосъобразността на налагането на предварителните обезпечителни мерки не се отразява обстоятелството на евентуално приключило ревизионно производство, при което не са били установени публични задължения на лицето. Изводите си настоящата съдебна инстанция съобразява с обстоятелството, че предпоставка за налагането на същите не е наличието на установени и изискуеми публични вземания, каквото изискване съществува по отношение на обезпечителните мерки по чл. 195 от ДОПК. Както се посочи и по-горе в мотивите на настоящото решение съдът съобразява изводите си с предназначението на предварителните обезпечителни мерки. Неоснователно е оплакването, съдържащо се в жалбата, че необходима предпоставка за провеждането на обезпечителната процедура е вероятната основателност на установяването на публичните задължения, като мотиви в тази насока бяха изложени в мотивите на това решение. Неоснователно е също така оплакването, съдържащо се в жалбата, че наложените с постановлението обезпечителни мерки не отговарят на изискването за съразмерност със задълженията. Вероятно това оплакване е направено отново във връзка с обстоятелството, че съобразно изложеното в жалбата задълженията следва да се установени и изискуеми по основание и размер. Както се посочи в мотивите на това решение, предварителните обезпечителни мерки са наложени на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, която разпоредба, регламентира случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки на неустановено по размер или пък установено по размер, но неизискуемо публично задължение.

От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което с оглед на изхода на спора е основателно. В съответствие с направените фактически и правни изводи, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма] потвърждение на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С190022-023-0003521/28.11.2019 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С., като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Националната агенция за приходите разноските по делото в размер на 500 лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

